

Nr 172.

Av herr **Edén m. fl.**, om *ändring i 12 § 4 mom. i reglementet för riksgäldskontoret.*

Den lydelse § 12 moment 4 i riksgäldskontorets reglemente nu har synes icke vara avfattad på ett lyckligt och för riksdagen fullt betryggande sätt. Avsikten med riksgäldskontorets skyldighet att vid tillfälliga behov tillhandahålla kassaförstärkning åt statsverket, vilken skyldighet stadgas i denna §, har tydligen varit att bereda tillgångar för de fall, då statskontorets inkomster jämte anlåtande av kassafonden bleve otillräckliga under löpande året för bestridande av sådana utgifter, som vore beslutna eller medgivna av riksdagen.

Nu är genom statsrevisorernas berättelse och även annorledes känt, hurusom med stöd av ovan angivna § och moment riksgäldskontoret anlitas för kassaförstärkning i långt större utsträckning än som betingats av utgifter av ovan angiven art. Otvivelaktigt peka dessa förhållanden på en lucka i de garantier, som omgärda riksdagens rätt att till såväl inkomster som utgifter bestämma över stats- och riksgäldsverken ävensom uti de tryggande garantier bestämmelserna i § 63 regeringsformen äro avsedda att giva i oroliga tider.

En ändrad lydelse av nu ifrågavarande moment synes därför vara av behovet påkallad. Ändringen torde böra gå i den riktningen, att skyldigheten för riksgäldskontoret att tillhandahålla kassaförstärkning uttryckligen begränsas till fyllande av de behov, som hava sin grund uti utgifter, vilka äro auktoriserade av riksdagen, vare sig de äro upptagna i riksstaten eller på annat sätt medgivna. Därvid synes också böra komma under övervägande, huruvida jämväl en maximigräns bör fastställas för de belopp, som riksgäldskontoret under angivna förutsättningar har att till-

handahålla. Något direkt förslag i sistnämnda avseende anse vi oss dock icke för närvarande böra framställa.

I anslutning till det anförda hemställa vi, att riksdagen måtte besluta sådan ändring i § 12 moment 4 i riksgäldskontorets reglemente, att den där stadgade skyldigheten för riksgäldskontoret att tillhandahålla kassaförstärkning uttryckligen begränsas till de fall, där Kungl. Maj:t efter förutgången prövning av det av statskontoret anmälda behovet finner detsamma erforderligt för bestridande av utgifter, som antingen äro upptagna i riksstaten eller eljest äro av riksdagen medgivna.

Den erforderliga omformuleringen av momentet torde böra överlämnas åt bankoutskottet.

Stockholm den 27 januari 1916.

Nils Edén.

R. G. Hamilton.

W. Bäckström.

Johan Ericsson.

Rob. Karlsson.

Linus Lundström.

E. A. Nilson.

Axel Schotte.

Erik Röing.

Jakob Pettersson.
